

31988L0388

1988 7 15

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 184/61

TARYBOS DIREKTYVA

1988 m. birželio 22 d.

dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto produktuose naudojamomis kvapiosiomis medžiagomis ir jų gamybos žaliavomis, suderinimo

(88/388/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

kadangi nacionalinių įstatymų apie kvapiąsias medžiagas skirtumai trukdo laisvam maisto produktų judėjimui ir gali sudaryti sąlygas nelygiavertei konkurencijai, o tai gali trukdyti bendros rinkos kūrimui arba funkcionavimui;

kadangi šiuos įstatymus derinti būtina, jei norima pasiekti laisvą maisto produktų judėjimą;

kadangi įstatymuose dėl kvapiųjų medžiagų naudojimo maisto produktuose pirmiausia turėtų būti atsižvelgiama į žmonių sveikatai taikomus reikalavimus, tačiau neviršijant sveikatos apsaugos reikalavimų neturėtų būti pamiršti ir ekonominiai bei techniniai poreikiai;

kadangi pirmiausia reikėtų sutvarkyti pagrindų direktyvos nuostatas dėl pagrindinių grynumo kriterijų, apibrėžimų, ženklavimo, taip pat principus, kuriais remiantis būtų galima pašalinti teisinius skirtumus;

kadangi Taryba, remdamasi žaliavų ir medžiagų, naudojamų kvapiųjų medžiagų gamybai, aprašais, Komisijos nustatytais remiantis Sprendimu 88/389/EEB ⁽⁴⁾, Sutarties 100a straipsnyje nustatyta tvarka vėliau priims atitinkamas nuostatas dėl kvapiųjų medžiagų ir žaliavų atskirų kategorijų ir visų būtinų priemonių, susijusių su jų panaudojimu ir gamybos būdais;

kadangi remiantis paskutiniais mokslinių ir techninių tyrimų duomenimis maisto produktuose turi būti ribotas kiekis tokių kvapiųjų medžiagų, kurių gamybai naudojami tam tikri augalinės arba gyvūninės kilmės žaliavų komponentai;

kadangi turėtų būti nustatyti maisto produktuose arba jų paviršiuje esančių kvapiųjų medžiagų specifiniai grynumo kriterijai, kvapiųjų medžiagų mikrobiologiniai kriterijai, kvapiųjų medžiagų ir prieduose pateiktų medžiagų analizės ir bandinių ėmimo metodai;

kadangi medžiagos, kurias naudoti kvapiosiose medžiagose leidžia ši direktyva ar vėliau priimtos nuostatos, arba viena iš II priede nurodytų medžiagų gali būti pavojingos žmonių sveikatai, valstybės narės turėtų turėti teisę sustabdyti arba apriboti tokių medžiagų naudojimą arba sumažinti didžiausias leistinas ribas, kol bus priimtas atitinkamas Bendrijų sprendimas;

kadangi techninės įgyvendinimo priemonės – tai sąrašo medžiagų, kurias leidžiama naudoti kaip priedus, naudojamų ir sandėliuojamų kaip kvapiųjų medžiagų tirpikliai ir skiedikliai, taip pat kaip pagalbinės gamybos priemonės, sudarymas, kvapiosioms medžiagoms taikomų specifinių grynumo kriterijų nustatymas, maisto produktuose arba jų paviršiuje esančių kvapiųjų medžiagų bandinių ėmimo tvarkos ir jų analizės metodų nustatymas bei prieduose pateiktų didžiausių leistinų ribų patikra; kadangi tokie procedūrai supaprastinti ir pagreinti šias priemones priimti turėtų būti patikėta Komisijai;

⁽¹⁾ OL C 144, 1980 6 13, p. 9 ir OL C 103, 1982 4 24, p. 7.

⁽²⁾ OL C 66, 1982 3 15, p. 117 ir 1988 m. kovo 9 d. Sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL C 138, 1981 6 9, p. 42.

⁽⁴⁾ OL L 184, 1988 7 15, p. 67.

kadangi pageidautina, kad tais atvejais, kai Taryba įpareigoja Komisiją įgyvendinti kvapiųjų medžiagų naudojimo maisto produktuose taisykles, būtų numatyta tam tikra tvarka, užtikrinanti valstybių narių ir Komisijos glaudų bendradarbiavimą Maisto produktų nuolatiniame komitete, įkurtame Sprendimu 69/414/EEB⁽¹⁾;

kadangi nepažeidžiant nacionalinių taisyklių, kurios nesant konkrečių direktyvų dėl kvapiųjų medžiagų yra taikomos tam tikroms kvapiųjų medžiagų grupėms, pagal šiose nuostatose pateiktus reikalavimus dvejus metus po šios direktyvos priėmimo leidžiama prekiauti ir naudoti tas kvapiąsias medžiagas, kurios atitinka šios direktyvos nuostatas, ir trejus metus po tokio patvirtinimo draudžiama prekiauti ir naudoti tokias kvapiąsias medžiagas, kurios jų neatitinka,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma kvapiosioms medžiagoms, kurios yra naudojamos arba kurias ketinama naudoti maisto produktuose arba jų paviršiuje kvapui ir (arba) skoniui pagerinti, taip pat medžiagoms, iš kurių yra gaminamos kvapiosios medžiagos.

2. Šioje direktyvoje:

- a) „kvapioji medžiaga“ – tai kvapiosios medžiagos, kvapiųjų medžiagų preparatai, technologškai perdirbtos kvapiosios medžiagos, kvapiosios rūkymo medžiagos ar jų mišiniai;
- b) „kvapiosios medžiagos pagrindas“ – tai tam tikra cheminė medžiaga, turinti aromatinių savybių, kuri gaunama:

- i) fiziniiais būdais (įskaitant distiliaciją ir ekstrahavimą tirpikliais) arba fermentuojant, arba mikrobiologiškai perdirbant augalinės arba gyvūninės kilmės žaliavas arba produktus, gautus iš jų tradiciniais maisto gamybos būdais (įskaitant džiovinimą, kaitinimą ir fermentavimą);
- ii) cheminės sintezės būdu arba ją išskiriant cheminių procesų metu ir kurios cheminė sudėtis yra identiška sudėčiai natūralių medžiagų, esančių augalinės arba gyvūninės kilmės produktuose, aprašytuose i papunktyje;
- iii) cheminės sintezės būdu, tačiau kurios cheminė sudėtis nėra identiška natūralioms medžiagoms, esančioms augalinės arba gyvūninės kilmės produktuose, aprašytuose i papunktyje;

c) „kvapiųjų medžiagų preparatas“ – tai koncentruotas arba nekoncentruotas, turintis aromatinių savybių, tačiau neatitinkantis b punkto i papunkčio aprašytųjų, produktas, fiziniiais būdais (įskaitant distiliaciją ir ekstrahavimą tirpikliais) arba fermentuojant ar mikrobiologiškai perdirbant augalinės arba gyvūninės kilmės žaliavines medžiagas arba produktus, gautus iš jų tradiciniais maisto gamybos būdais (įskaitant džiovinimą, kaitinimą ir fermentavimą);

d) „technologškai perdirbtos kvapiosios medžiagos“ – tai produktas, gaunamas taikant gerą gamybos praktiką pakaitinant ne aukštesnėje kaip 180° C temperatūroje, bet ne ilgiau kaip 15 minučių, mišinių ingredientų, nebūtinai turinčių aromatinių savybių, tačiau vieno iš jų sudėtyje turi būti azoto (amino), o kitas turi būti redukuojantysis cukrus;

e) „kvapioji rūkymo medžiaga“ – tai dūmų ekstraktas, tradiciškai naudojamas maisto produktams rūkyti.

3. Kaip nurodyta 6 straipsnio 1 dalyje, kvapiosiose medžiagose gali būti maisto medžiagų arba kitų medžiagų.

2 straipsnis

Ši direktyva netaikoma:

- valgomosioms medžiagoms ir maistui skirtiems produktams, kurių sudėtis yra atstatoma arba ne,
- ypač saldaus, rūgštaus arba sūraus skonio medžiagoms,
- augalinės arba gyvūninės kilmės medžiagoms, kurios turi aromatinių savybių, jeigu jos nenaudojamos kaip kvapiųjų medžiagų žaliava.

3 straipsnis

Valstybės narės imasi visų priemonių, kad nebūtų pardavinėjamos ar naudojamos šioje direktyvoje nurodytų reikalavimų neatitinkančios kvapiosios medžiagos.

4 straipsnis

Valstybės narės imasi visų priemonių užtikrinti, kad:

- a) — kvapiosiose medžiagose nebūtų toksinių medžiagų, kurių per didelis kiekis būtų pavojingas,
- išskyrus išimtinus specifinius grynumo kriterijus, kurie nurodyti 6 straipsnio 2 punkto trečiojoje įtraukoje, jose būtų ne daugiau kaip 3 mg/kg arseno, 10 mg/kg švino, 1 mg/kg kadmio ir 1 mg/kg gyvsidabrio;

(¹) OL L 291, 1969 11 19, p. 9.

- b) naudojant kvapiąsias medžiagas maisto produktuose nesudarytų didesnis negu I priede nurodytų nepageidaujamų medžiagų kiekis;
- c) medžiagų, atsirandančių naudojant kvapiąsias medžiagas ir kitus aromatinių savybių turinčius maisto ingredientus, būtų ne daugiau negu nurodyta II priede.

5 straipsnis

Sutarties 100a straipsnyje nustatyta tvarka Taryba priima:

1. Tam tikras nuostatas dėl:

- kvapiųjų medžiagų žaliavų, kurias sudaro maisto produktai ir maisto produktais laikomos žolės bei prieskoniai,
- kvapiųjų medžiagų žaliavų, kurias sudaro augalinės arba gyvūninės kilmės žaliavinės paprastai maistui nenaudojamos medžiagos,
- kvapiųjų medžiagų, gaunamų fiziniiais būdais arba fermentuojant ar mikrobiologiškai perdirbant augalinės arba gyvūninės kilmės žaliavines medžiagas,
- kvapiųjų medžiagų, gaunamų cheminės sintezės būdu arba jas išskiriant cheminių procesų metu ir kurių cheminė sudėtis yra identiška sudėčiai natūralių medžiagų, esančių maisto produktuose arba maistu laikomose žolėse ir prieskoniuose,
- kvapiųjų medžiagų, gaunamų cheminės sintezės būdu arba jas išskiriant cheminių procesų metu ir kurių cheminė sudėtis yra identiška sudėčiai natūralių medžiagų, esančių augalinės arba gyvūninės kilmės, tačiau maistui nenaudojamų žaliavinių medžiagų,
- kvapiųjų medžiagų, gaunamų cheminės sintezės būdu arba jas išskiriant cheminių procesų metu ir kurios neaprašytos ketvirtoje ir penktoje įtraukose,
- žaliavinių medžiagų, naudojamų kvapiųjų rūkymo medžiagų arba technologiškai perdirbtų kvapiųjų medžiagų gamybai ir joms paruošti būtinų reakcijos sąlygų.

2. Specialias nuostatas, kurių gali prireikti sveikatos arba prekybos apsaugai, dėl:

- kvapiųjų medžiagų naudojimo ir jų gamybos būdų, įskaitant fizinius procesus arba fermentacijos ar mikrobiologinius procesus kvapiųjų medžiagų preparatams ir kvapiosioms medžiagoms, aprašytiems 1 straipsnio 2 dalies b punkto i papunktyje ir c punkte, gaminti,
- 6 straipsnio 1 dalyje aprašytų medžiagų naudojimo sąlygų.

3. Prieduose pateiktų didžiausių leistinų ribų pakeitimų.

6 straipsnis

10 straipsnyje nurodyta tvarka:

1. Patvirtinamas šių Bendrijos šalyse leistinų medžiagų sąrašas:

- priedų, kurių reikia kvapiosioms medžiagoms laikyti ir naudoti,
- produktų, naudojamų kvapiosioms medžiagoms tirpinti ir skiesti,
- priedų, naudojamų kvapiųjų medžiagų gamybai (kaip pagalbinių gamybos priemonių), jeigu tokie priedai nėra numatyti kitose Bendrijos nuostatose.

2. Jei reikia, patvirtinami:

- analizės metodai, leidžiantys patikrinti, ar laikomasi 4 straipsnyje nurodytų kiekių,
- bandinių ėmimo tvarka ir maisto produktams arba jų paviršiuje naudojamų kvapiųjų medžiagų kokybinės ir, jei reikia, kiekybinės analizės metodai,
- tokių kvapiųjų medžiagų specifiniai grynumo kriterijai.

3. Patvirtinami:

- kvapiosioms medžiagoms taikomi mikrobiologiniai kriterijai,
- specifiniams pavadinimams, nurodytiems 9 straipsnio 1 dalies b punkte, nustatyti taikomi kriterijai.

4. Patvirtinamos tam tikros priemonės, kad iki 1990 m. liepos 1 d. ši direktyva būtų papildyta kvapiųjų medžiagų, skirtų parduoti galutiniam vartotojui, ženklinimo taisyklėmis.

7 straipsnis

Nuostatos, galinčios turėti poveikio sveikatai, priimamos tik pasikonsultavus su Maisto produktų moksliniu komitetu.

8 straipsnis

1. Jeigu po to, kai buvo priimta ši direktyva arba viena iš 5 straipsnyje nurodytų direktyvų, atsiranda naujų duomenų arba iš naujo yra įvertinama informacija ir valstybė narė turi pakankamai įrodymų, kad:

- kokios nors šios direktyvos prieduose minimos medžiagos arba didžiausi leistini kiekiai, nors tai ir leidžiama pagal šios direktyvos nuostatas, arba
- kvapiosios medžiagos, nors jos ir naudojamos laikantis šios arba kitos atitinkamos direktyvos, arba
- medžiagos, panašios į tas, kurios yra pateiktos prieduose,

kelia pavojų žmonių sveikatai, tokia valstybė narė gali savo teritorijoje laikinai sustabdyti arba apriboti tokių nuostatų taikymą. Apie tai ji privalo nedelsdama informuoti kitas valstybes nares ir Komisiją ir pateikti tokio sprendimo priežastis.

2. Komisija kuo greičiau išnagrinėja valstybės narės pateiktus įrodymus ir, pasikonsultavusi su Maisto produktų nuolatinio komiteto, pateikia savo nuomonę, ir imasi atitinkamų priemonių, galinčių pakeisti nurodytąsias 1 dalyje.

3. Komisija, nusprendusi, kad reikalinga iš dalies pakeisti šią direktyvą arba vieną iš 5 straipsnyje minimų direktyvų 1 dalyje minimiems sunkumams pašalinti ir užtikrinti sveikatos apsaugą, tokiems pakeitimams priimti taiko 10 straipsnyje išdėstytą tvarką; apsaugos priemonės jau patvirtinusi valstybė narė tokiu atveju gali taikyti jas tol, kol įsigalios šie pakeitimai.

9 straipsnis

1. Kvapiosios medžiagos, kurios nėra skirtos parduoti galutiniam vartotojui, gali būti parduodamos tik tuo atveju, jei ant jų pakuočių arba konteinerių yra tokia aiškiai matoma, įskaitoma ir neištrinama informacija:

a) gamintojo, pakuotojo arba pardavėjo, įsisteigusio Bendrijoje, pavadinimas arba įmonės pavadinimas ir adresas;

b) prekės pavadinimas: žodis „kvapioji medžiaga“ arba specifinis kvapiosios medžiagos pavadinimas arba apibūdinimas.

Priėmus šią direktyvą valstybės narės iš kvapiųjų medžiagų preparatų ir kvapiųjų medžiagų paruoštus kvapiųjų medžiagų mišinius dar trejus metus gali vadinti specifiniais pavadinimais.

Iki šio laikotarpio pabaigos, 10 straipsnyje nurodyta tvarka nusprenžiamą, ar tokius pavadinimus įtraukti ar neįtraukti į šią direktyvą;

c) užrašas „skirta maisto produktams“ arba konkreti nuoroda į maisto produktą, kuriam yra skirta tokia kvapioji medžiaga;

d) kvapiųjų medžiagų kategorijų ir kvapiųjų medžiagų preparatų svoris mažėjančia tvarka, išskiriant tokias klases:

— natūralios kvapiosios medžiagos, jei tai yra 1 straipsnio 2 dalies b punkto i papunktyje apibrėžtos kvapiosios medžiagos,

— natūralioms identiškoms kvapiosios medžiagos, jei tai yra 1 straipsnio 2 dalies b punkto ii papunktyje apibrėžtos kvapiosios medžiagos,

— dirbtinės kvapiosios medžiagos, jei tai yra 1 straipsnio 2 dalies b punkto iii papunktyje apibrėžtos kvapiosios medžiagos,

— kvapiųjų medžiagų preparatai, jei tai yra 1 straipsnio 2 dalies c punkte apibrėžti preparatai,

— technologiškai perdirbtos kvapiosios medžiagos, jei tai yra 1 straipsnio 2 dalies d punkte apibrėžtos kvapiosios medžiagos,

— kvapiosios rūkymo medžiagos, jei tai yra 1 straipsnio 2 dalies e punkte apibrėžtos kvapiosios medžiagos;

e) jei tai yra kvapiųjų medžiagų mišinys su kitomis medžiagomis arba su 6 straipsnio 1 dalies pirmojoje ir antrojoje įtraukose nurodytomis medžiagomis, svorio mažėjančia tvarka nurodoma:

— kvapiųjų medžiagų pagal šios dalies d punkte pateiktą skirstymą rūšys,

— kitų medžiagų pavadinimai arba, jei įmanoma, jų EEB numeriai;

f) kiekvieno komponento arba komponentų grupės didžiausias kiekis, atitinkantis leidžiamą vartoti maisto produktuose kiekį, arba atitinkama informacija, leidžianti pirkėjui patikrinti, ar jis atitinka tokiam produktui taikomas Bendrijų nuostatas arba, jei tokių nėra, nacionalines nuostatas;

g) prekių siuntos žymuo;

h) vardinis kiekis, išreikštas masės arba tūrio vienetais.

2. Nepažeidžiant 1 dalies d punkto, „natūraliomis“ ar kitu tą pačią reikšmę turinčiu žodžiu gali būti vadinamos tik tos kvapiosios medžiagos, kurių sudėtyje yra tik 1 straipsnio 2 dalies b punkto i papunktyje aprašytų kvapiųjų medžiagų ir (arba) 1 straipsnio 2 dalies c punkte aprašytų kvapiųjų medžiagų preparatų.

Jei kvapiosios medžiagos aprašyme yra nuoroda į maisto produktą arba į kvapiosios medžiagos žaliavą, žodžiu „natūrali“ arba kitu iš esmės ta pačią reikšmę turinčiu žodžiu jos vadinti negalima, nebent kvapiosios medžiagos sudedamoji dalis tam tikrų fizinių, fermentacijos arba mikrobiologinių procesų būdu išskirta vien arba beveik vien iš tokio maisto produkto arba tokios kvapiosios medžiagos žaliavos.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, tos dalies d, e ir f punktuose nurodyta informacija gali būti paprasčiausiai nurodyta su siunta susijusiuose dokumentuose, kurie turi būti pateikiami atvežus arba prieš atvežant prekes, tačiau tokiu atveju ant produktų pakuotės arba konteinerio matomoje vietoje yra nuoroda, kad tokie produktai „skirti maisto produktų gamybai, ne mažmeninei prekybai“.

4. Valstybėms narėms nereikėtų detalizuoti šiame straipsnyje išdėstytų reikalavimų dėl jame nurodytų prekių pateikimo būdu.

Šiame straipsnyje nurodyta informacija turi būti pateikta pirkėjui suprantamais terminais, nebent vartotojui informuoti būtų imtasi kitų priemonių. Ši nuostata nedraudžia tokias detales pateikti įvairiomis kalbomis.

10 straipsnis

1. Tais atvejais, kai turi būti laikomasi šiame straipsnyje nustatytos tvarkos, pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu nedelsdamas klausimą perduoda Maisto produktų nuolatiniam komitetui.

2. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama kvalifikuota balsų dauguma, kaip nurodyta Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. a) Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka komiteto nuomonę.

b) Jei numatytos priemonės neatitinka komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepatvirtina jokių priemonių, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija.

11 straipsnis

1. Ši direktyva taip pat taikoma kvapiosioms medžiagoms, kurios skirtos maisto produktams, ir maisto produktams, kurie importuojami į Bendrijos šalis.

2. Ši direktyva nėra taikoma toms kvapiosioms medžiagoms ir maisto produktams, kurie skirti eksportui už Bendrijos ribų.

12 straipsnis

1. Valstybės narės neturi teisės sudaryti tokių sąlygų, kad dėl kvapiųjų medžiagų sudėties ar įrašų etiketėse arba jų poveikio maisto produktams būtų draudžiama, ribojama arba trukdoma parduoti arba naudoti tas kvapiąsias medžiagas, kurios atitinka šios direktyvos ir 5 straipsnyje nurodytų direktyvų reikalavimus.

2. 1 dalies reikalavimai neturi įtakos nacionalinėms nuostatom, kurios taikomos nesant 5 straipsnyje nurodytų direktyvų.

13 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad ši direktyva būtų įgyvendinta per 18 mėnesių nuo jos priėmimo. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai. Imamasi tokių priemonių, kad:

— praėjus dvejiems metams nuo šios direktyvos priėmimo būtų leidžiama parduoti ir naudoti tas kvapiąsias medžiagas, kurios atitinka šios direktyvos reikalavimus,

— praėjus trejiems metams nuo šios direktyvos priėmimo būtų draudžiama parduoti ir naudoti tas kvapiąsias medžiagas, kurios neatitinka šios direktyvos reikalavimų.

2. 1 dalies reikalavimai neturi įtakos nacionalinėms nuostatom, kurios, nesant 5 straipsnyje nurodytų direktyvų, taikomos tam tikroms kvapiųjų medžiagų grupėms arba kuriose nurodomi tie maisto produktai, kuriuose arba ant kurių paviršiaus gali būti naudojamos šios direktyvos reikalavimus atitinkančios kvapiosios medžiagos.

14 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1988 m. birželio 22 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. BANGEMANN

I PRIEDAS

Didžiausi leistini tam tikrų nepageidautinų medžiagų kiekiai maisto produktuose, kurie į organizmą patenka kartu su kvapiosiomis medžiagomis

Medžiaga	Maisto produktai	Gėrimai
3,4 benzopirinas	0,03 µg/kg	0,03 µg/kg

II PRIEDAS

Didžiausi leistini kiekiai tam tikrų medžiagų, į organizmą patekusių kartu su maisto produktais, kuriose yra kvapiųjų medžiagų ir kitų aromatinių savybių turinčių maisto sudedamųjų dalių

Medžiagos	Maisto produktai mg/kg	Gėrimai mg/kg	Išimtys ir (arba) specialūs apribojimai
Agaro rūgštis ⁽¹⁾	20	20	100 mg/kg alkoholiniuose gėrimuose ir maisto produktuose su grybais
Aloinas ⁽¹⁾	0,1	0,1	50 mg/kg alkoholiniuose gėrimuose
Beta azaronas ⁽¹⁾	0,1	0,1	1 mg/kg alkoholiniuose gėrimuose ir užkandžių prieskoniuose
Berberinas ⁽¹⁾	0,1	0,1	10 mg/kg alkoholiniuose gėrimuose
Kumarinas ⁽¹⁾	2	2	10 mg/kg konditerijos gaminiuose su karamele 50 mg/kg kramtomajoje gumoje 10 mg/kg alkoholiniuose gėrimuose
Cianido rūgštis ⁽¹⁾	1	1	50 mg/kg saldumynuose su riešutais, marcipanuose ar jų pakaitaluose arba panašiuose produktuose 1 mg/% alkoholio tūrio alkoholiniuose gėrimuose 5 mg/kg konservuotuose kaulavaisiuose
Hipericinas ⁽¹⁾	0,1	0,1	10 mg/kg alkoholiniuose gėrimuose 1 mg/kg konditerijos gaminiuose
Pulegonas ⁽¹⁾	25	100	250 mg/kg gėrimuose, aromatintuose mėtomis arba pipirmėtėmis 350 mg/kg mėtiniuose konditerijos gaminiuose
Kvasinas ⁽¹⁾	5	5	10 mg/kg pastiliniuose konditerijos gaminiuose, 50 mg/kg alkoholiniuose gėrimuose
Safrolas ir izosafrolas ⁽¹⁾	1	1	2 mg/kg alkoholiniuose gėrimuose, kurių tūrinė alkoholio koncentracija mažesnė kaip 25 % 5 mg/kg alkoholiniuose gėrimuose, kurių tūrinė alkoholio koncentracija didesnė kaip 25 % 15 mg/kg maisto produktuose su muskato riešutų milteliais ir muskato riešutais
Santoninas ⁽¹⁾	0,1	0,1	1 mg/kg alkoholiniuose gėrimuose, kurių tūrinė alkoholio koncentracija didesnė kaip 25 %
Tujonas (Thuyone) (alfa ir beta) ⁽¹⁾	0,5	0,5	5 mg/kg alkoholiniuose gėrimuose, kurių tūrinė alkoholio koncentracija mažesnė kaip 25 % 10 mg/kg alkoholiniuose gėrimuose, kurių tūrinė alkoholio koncentracija didesnė kaip 25 % 25 mg/kg maisto produktuose su šalavijų preparatais 35 mg/kg karčiuosiuose gėrimuose

⁽¹⁾ Į maisto produktus ir kvapiąsias medžiagas nededami. Jų būna pačiuose maisto produktuose arba jie ten patenka kartu su kvapiosiomis medžiagomis, pagamintomis iš natūralių žaliavinių medžiagų.